

«Ευλογημένε, μετριούνται τα άστρα;!»

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Η αλήθεια για το Δόγμα της αγίας Τριάδος ξεπερνά τις νοητικές δυνάμεις του ανθρώπου. (Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να αναφερώμεθα σ αυτό, το οποίο πιστεύουμε.) Δεν μπορεί το πεπερασμένο και περιορισμένο μυαλό μας να χωρέση το άπειρο του Θεού. Κι όμως Τον τιμούμε, Τον προσκυνούμε, Τον λατρεύουμε. είναι ο Ένας Τριαδικός Θεός μας, ο Δημιουργός μας.

Αυτή η διδασκαλία για την τριαδικότητα του Θεού, για το απρόσιτον της ουσίας του Θεού, για την αδιαίρετο φύσι Του, για τα υποστατικά ιδιώματα των τριών Προσώπων, απασχολούσαν μέρα - νύχτα έναν διάσημο Ηγούμενο σ ένα μοναστήρι. Ένα βράδυ, λοιπόν, με έναστρο πεντακάθαρο ουρανό, ο Ηγούμενος, κουρασμένος όπως ήταν από τη μελέτη, από το στοχασμό και από την έρευνα, που έκανε γύρω από τα πράγματα, που αφορούσαν τα Πρόσωπα της Αγίας Τριάδος, βγήκε έξω από το μοναστήρι και περπατούσε, απολαμβάνοντας την ησυχία της νύχτας και λέγοντας την ευχούλα, *«Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με»*.

Περπατώντας, όμως, απομακρύνθηκε από το μοναστήρι και ύστερα από μισή ώρα περίπου συνάντησε ένα μαντρί με πρόβατα.

«Τι παράξενο! έχουμε τόσο κοντά στο μοναστήρι μαντρί με πρόβατα και δεν το ξέρω;» είπε μέσα του. Πρόσεξε όμως και τον τσοπάνη του κοπαδιού, ο οποίος έκανε κάτι περίεργο: σήκωνε το χέρι του προς τον ουρανό, δείχνοντας εδώ κι εκεί, και ύστερα έσκυβε και κάτι σκάλιζε κάτω στο χώμα. Αυτό το έβλεπε να το κάνη

συνέχεια και για αρκετή ώρα. Πλησίασε ο Ηγούμενος περίεργος και τον ρώτησε:

- Άνθρωπε του Θεού, τι κάνεις εδώ, μεσ στη νύχτα;

- Α, λέγει, πάτερ μου, μετράω τ άστρα! Και γράφω κάτω στο χώμα πόσα μέτρησα. Ύστερα σηκώνω ξανά το χέρι μου και πάλι μετράω: ένα, δύο, τρία, τέσσερα... Μετράω εκατό - διακόσια και τα ξαναγράφω. Και στο τέλος θα κάνω πρόσθεσι!

- Ευλογημένε, του λέει, μετριούνται τα άστρα;! Αυτά είναι εκατομμύρια εκατομμυρίων... Μπορείς να τα μετρήσης τα άστρα;

- Μα και οι αλήθειες του Θεού, που εσύ μετράς και ψάχνεις, μετριούνται; Χωράνε στο μυαλό, πάτερ μου;

Και ευθύς αμέσως και ο τσοπάνης και το μαντρί εξαφανίστηκαν από μπροστά του! Με σκυμμένο το κεφάλι και ταπεινωμένος ο Ηγούμενος γύρισε στο μοναστήρι.
«Καλά να πάθω - έλεγε - καλά να πάθω!»

Οι αλήθειες του Θεού δεν μετρώνται, δεν ερευνώνται, δεν ανακαλύπτονται με το μυαλό, αλλά αποκαλύπτονται μέσα στον καθαρό και φωτισμένο νου, εντός της «κεκαθαρμένης και τεταπεινωμένης καρδιάς». Και αν θέλουμε να κάνουμε κάποια ερμηνεία σε ένα χωρίο της Αγίας Γραφής, θα την κάνουμε πάντοτε με βάσι τους Πατέρες της Εκκλησίας. Δεν θα αυθαιρετούμε, όπως κάνουν οι πάσης φύσεως αιρετικοί.

Η προσκύνησις, λοιπόν, της Αγίας Τριάδος είναι η ιερή και αγία κληρονομιά των Πατέρων της Εκκλησίας, η βάση και το θεμέλιο της χριστιανικής πίστεως!

Πηγή: <http://www.hristospanagia.gr/?p=15007>

